

32000L0076

L 332/91

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2000 12 28

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2000/76/EB

2000 m. gruodžio 4 d.
dėl atliekų deginimo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾, atsižvelgdami į 2000 m. spalio 11 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą,

kadangi:

- (1) Penktojoje aplinkosaugos veiksmų programoje „Tvarumo link – Europos bendrijos politikos ir veiksmų aplinkos ir tvarios plėtros srityje programa“, papildytoje Tarybos sprendimu Nr. 2179/98/EB ⁽⁵⁾ dėl jos peržiūrėjimo, kelia tikslą neviršyti tam tikrų teršalų, pvz., azoto oksidų (NO_x), sieros dioksido (SO₂), sunkiųjų metalų ir dioksinų kritinių apkrovų ir lygių, o kalbant apie oro kokybę – veiksmingai apsaugoti visus žmones nuo pripažinto pavojaus sveikatai, kurį sukelia oro tarša. Kitas toje programoje numatytas tikslas – iki 2005 m. 90 % sumažinti iš nustatytų taršos šaltinių išmetamo dioksino kiekį (1985 m. lygis) ir nemažiau kaip 70 % – kadmio (Cd), gyvsidabrio (Hg) ir švino (Pb) emisiją iš visų šaltinių 1995 metais.
- (2) Protokolas dėl nuolatinių organinių teršalų, kurį Bendrija pasirašė remdamasi Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos (UN-ECE) Tolumų oro teršalų pernašų konvencija, nustato šias išmetamų dioksinų ir furanų privalomas ribines vertes: 0,1 ng/m TE (toksiškumo ekvivalentai)

įrenginiams, per valandą sudeginantiems daugiau kaip 3 tonas komunalinių kietųjų atliekų; 0,5 ng/m TE įrenginiams, per valandą sudeginantiems daugiau kaip 1 toną medicininių atliekų ir 0,2 ng/m TE įrenginiams, per valandą sudeginantiems daugiau kaip 1 toną pavojingų atliekų.

- (3) Protokolas dėl sunkiųjų metalų, Bendrijos pasirašytas remiantis UN-ECE Tolumų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvencija, nustato šias privalomas ribines vertes: 10 mg/m³ kietosioms dalelėms, išmetamoms deginant pavojingas ir medicininės atliekas, 0,05 mg/m³ gyvsidabriui, išmetamam deginant pavojingas atliekas, ir 0,08 mg/m³ gyvsidabriui, išmetamam deginant komunalines atliekas.
- (4) Tarptautinė vėžio tyrimų agentūra ir Pasaulinė sveikatos organizacija nurodo, kad kai kurie policikliniai aromatiniai angliavandeniliai (PAA) yra kancerogeniniai. Todėl valstybės narės gali nustatyti ir PAA emisijos ribines vertes.
- (5) Laikantis Sutarties 5 straipsnyje nustatytų subsidarumo ir proporcingumo principų, reikia imtis veiksmų Bendrijos lygmeniu. Tolesnių priemonių reikia imtis vadovaujantis atsargumo principu. Ši direktyva apsiriboja minimaliais (būtinaisiais) reikalavimais atliekų deginimo įmonėms bei bendro atliekų deginimo įmonėms.
- (6) Be to, 174 straipsnis numato, kad Bendrijos aplinkosaugos politika turi prisidėti prie žmonių sveikatos apsaugos.
- (7) Todėl norint pasiekti aukštą aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugos lygį, Bendrijos teritorijoje esančioms atliekų deginimo įmonėms ir įmonėms, be kita ko, deginančioms atliekas, reikia nustatyti ir išlaikyti griežtas eksploatacijos sąlygas, techninius reikalavimus ir išmetamų teršalų ribines vertes. Nustatytos ribinės vertės turėtų kiek įmanoma užkirsti kelią arba apriboti neigiamą poveikį aplinkai ir dėl to kylantį pavojų žmonių sveikatai.
- (8) Komisijos pranešime apie Bendrijos atliekų tvarkymo strategiją pirmenybė atiduodama atliekų prevencijai, po to – jų panaudojimui ir galiausiai – saugiam šalinimui; Taryba 1997 m. vasario 24 d. Rezoliucijoje dėl Bendrijos atliekų tvarkymo strategijos ⁽⁶⁾ dar kartą pakartotojo savo įsitikinimą, kad atliekų prevencija turėtų būti didžiausias bet kokios racionalios atliekų politikos, susijusios su atliekų susidarymu ir jų pavojingų savybių mažinimu, prioritetas.

⁽¹⁾ OL C 13, 1998 1 17, p. 6 ir

OL C 372, 1998 12 2, p. 11.

⁽²⁾ OL C 116, 1999 4 28, p. 40.

⁽³⁾ OL C 198, 1999 7 14, p. 37.

⁽⁴⁾ 1999 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 219, 1999 7 30, p. 249), 1999 m. lapkričio 25 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 25, 2000 1 28, p. 17) ir 2000 m. kovo 15 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje). 2000 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento sprendimas ir 2000 m. lapkričio 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁵⁾ OL C 138, 1993 5 17, p. 1 ir
OL L 275 1998 10 10, p. 1.

⁽⁶⁾ OL C 76, 1997 3 11, p. 1.

- (9) Be to, Taryba 1997 m. vasario 24 d. Rezoliucijoje pabrėžia Bendrijos kriterijų, susijusių su atliekų panaudojimu svarbą, būtinybę taikyti atliekų deginimo įmonėms atitinkamas teršalų išmetimo normas, būtinybę numatyti dabartinėms deginimo įmonėms monitoringo priemones ir būtinybę Komisijai apsvarstyti Bendrijos teisės aktų, reglamentuojančių atliekų deginimą panaudojant gautą energiją, kad būtų išvengta intensyvaus atliekų vežimo į Bendrijos atliekų deginimo įmones arba bendro atliekų deginimo įmones pataisas.
- (10) Visoms atliekas deginančioms įmonėms arba bendro atliekų deginimo įmonėms būtina nustatyti griežtas taisykles, kad būtų išvengta vežimo per valstybių sienas į tas įmones, kuriose dėl ne tokių griežtų aplinkosaugos reikalavimų deginimo kaštai yra mažesni.
- (11) Komisijos pranešime „Ateities energija: atsinaujinantys energijos šaltiniai/Bendrijos strategijos ir veiksmų plano baltoji knyga, daugiausia atsižvelgiama į biomasės panaudojimą energijai gauti“.
- (12) Tarybos direktyva 96/61/EB⁽¹⁾ numato integruotą taršos prevenciją ir kontrolę, kurioje atsižvelgiama į visus įrenginių aplinkosauginio veiksmingumo aspektus. Minėta direktyva taikoma ir komunalines atliekas deginantems įrenginiams, kurių pajėgumas daugiau kaip 3 tonos per valandą, ir pavojingų atliekų šalinimo arba naudojimo įrenginiams, kurių pajėgumas daugiau kaip 10 tonų per valandą.
- (13) Šia direktyva nustatytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių laikymasis turėtų būti laikomas būtina, tačiau nepakenkama atitikimo Direktyvos 96/61/EB reikalavimams sąlyga. Tokiam atitikimui gali pririnkti nustatyti griežtesnes šioje direktyvoje numatytų išmetamųjų teršalų ribines vertes, kitų išmetamųjų medžiagų ribines vertes ir kitas priemones, taip pat ir kitas atitinkamas sąlygas.
- (14) Įgyta daugiau kaip dešimties metų darbo patirtis įgyvendinant deginimo įmonių išmetamųjų teršalų mažinimo technologijas.
- (15) Tarybos direktyvos 83/369/EEB⁽²⁾ ir 89/429/EEB⁽³⁾ dėl oro taršos, atsiradusios deginant įmonėse komunalines atliekas, prevencijos ir sumažinimo padėjo mažinti ir kontroliuoti iš atliekų deginimo įmonių į atmosferą išmetamus teršalus. Dabar derėtų priimti griežtesnes taisykles, o šias direktyvas panaikinti.
- (16) Skirtumas tarp pavojingų ir nepavojingų atliekų iš esmės grindžiamas jų savybėmis prieš deginimą o ne išmetamais teršalais. Deginant pavojingas ir nepavojingas atliekas abiejų tipų įmonėse turėtų būti taikomos tokios pat išmetamųjų teršalų ribinės vertės, bet primant atliekas turėtų būti išlaikytos skirtingos deginimo technologijos bei sąlygos ir skirtingos monitoringo priemonės.
- (17) Įgyvendindamos šią direktyvą, valstybės narės turėtų atsižvelgti į 1999 m. balandžio 22 d. Tarybos direktyvą 1999/30/EB dėl sieros dioksido, azoto dioksido, azoto oksidų, kietųjų dalelių ir švino ribinių verčių aplinkos ore⁽⁴⁾.
- (18) Deginant pavojingas atliekas, kuriose yra daugiau kaip 1 % halogenintų organinių medžiagų chloro pavidalu, reikia laikytis tam tikrų eksploatacijos sąlygų, kad būtų sunaikinta kuo daugiau organinių teršalų, pvz., dioksinų.
- (19) Deginant chloro turinčias atliekas, susidaro išmetamųjų dujų likučiai. Jie turėtų būti tvarkomi taip, kad sumažėtų jų kiekis ir kenksmingumas.
- (20) Gali atsirasti priežasčių, verčiančių numatyti, kad tam tikrą nustatytą laiką ir tam tikromis sąlygomis išmetamųjų teršalų ribinėms vertėms būtų padarytos konkrečios išlygos.
- (21) Tam, kad būtų galima leisti rečiau atlikti periodiškus matavimus, derėtų nustatyti tam tikrą pakartotiniam naudojimui netinkamų degiųjų nepavojingų atliekų frakcijų rūšavimo kriterijus.
- (22) Suvestinis tekstas apie atliekų deginimą padidintų teisinį aiškumą ir palengvintų vykdymą. Turėtų būti viena direktyva, skirta pavojingų ir nepavojingų atliekų deginimui abiejų tipų įmonėse ir parengta atsižvelgus į 1994 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 94/67/EB dėl pavojingų atliekų deginimo⁽⁵⁾ turinį ir struktūrą. Todėl Direktyva 94/67/EB taip pat turėtų būti panaikinta.
- (23) 1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų⁽⁶⁾ 4 straipsnyje reikalaujama, kad valstybės narės imtųsi būtinų priemonių užtikrinti, kad atliekos būtų naudojamos arba šalinamos nesukeliant pavojaus žmonių sveikatai ir nepakenkiant aplinkai. Tam tikslui tos direktyvos 9 ir 10 straipsniuose nustatyta, kad bet kuri atliekas apdorojanti gamykla arba įmonė turi gauti kompetentingos institucijos leidimą, kuriame, *inter alia*, būtų nurodomos taikytinos atsargos priemonės.

(1) OL L 257, 1996 10 10, p. 26.

(2) OL L 163, 1989 6 14, p. 32. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

(3) OL L 203, 1989 7 15, p. 50. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

(4) OL L 163, 1999 6 29, p. 41.

(5) OL L 365, 1994 12 31, p. 34.

(6) OL L 194, 1975 7 25, p. 39. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 350/96/EB (OL L 135, 1996 6 6, p. 32).

- (24) Reikalavimai panaudoti deginimo procese gautą šilumą ir sumažinti bei perdirbti likučius, susidarancius eksploatuojant abiejų tipų įmones, padės pasiekti Direktyvos 75/442/EEB 3 straipsnyje dėl atliekų hierarchijos numatytus tikslus.
- (25) Ši direktyva netaikoma toms atliekų deginimo įmonėms ir bendro atliekų deginimo įmonėms, kuriose deginamos tik gyvūninės kilmės atliekos, reglamentuojamos Direktyva 90/667/EEB ⁽¹⁾. Komisija ketina siūlyti iš naujo apsvarstyti Direktyvos 90/667/EEB reikalavimus, kad būtų nustatyti aukšti aplinkosaugos standartai gyvūninės kilmės atliekų deginimui abiejų tipų įmonėse.
- (26) Leidimas, išduodamas atliekų deginimo įmonei arba bendro atliekų deginimo įmonei turi atitikti visus galiojančius Direktyvų 91/271/EEB ⁽²⁾, 96/61/EB, 96/62/EB ⁽³⁾, 76/464/EEB ⁽⁴⁾ ir 1999/31/EB ⁽⁵⁾ reikalavimus.
- (27) Įmonėms, kurių pagrindinė paskirtis nėra atliekų deginimas (II tipo įmonės), neturėtų būti leidžiama, kad teršiančios medžiagos jų išmetamosiose dujose viršytų specializuotoms atliekų deginimo įmonėms leistiną kiekį, ir todėl joms turėtų būti taikomi atitinkami apribojimai.
- (28) Siekiant užtikrinti teršalų ribinių verčių laikymąsi, reikalingai aukštus reikalavimus atitinkantys matavimo būdai.
- (29) Nustačius išmetamųjų teršalų ribines vertes atliekų deginimo įmonių išmetamųjų dujų valymo nuotekoms, mažiau teršalų pateks iš oro į vandenį.
- (30) Turi būti numatytos nuostatos, taikytinos tada, kai išmetamųjų teršalų ribinės vertės yra viršijamos, kai dėl techninių priežasčių neišvengiamai sustabdomas įmonės darbas, kai sutrinka arba sugenda valymo ar matavimo prietaisai.
- (31) Siekiant užtikrinti visoje Bendrijoje leidimų išdavimo proceso skaidrumą, turi būti suteikiama informacija visuomenei, kad jie galėtų dalyvauti priimant sprendimus dėl pateiktų paraiškų naujiems leidimams gauti ir dėl vėlesnio jų pratęsimo. Visuomenei turi būti prieinamos ataskaitos apie įmonių, per valandą sudeginančių daugiau kaip tris tonas atliekų, darbą ir monitoringą, kad ji žinotų apie galimą poveikį aplinkai ir žmonių sveikatai.
- (32) Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje būtų nurodyta patirtis, įgyta taikant šią direktyvą, nauja įsisavinta mokslinė informacija, technologinės būklės gerinimas, pažanga, padaryta kuriant išmetamųjų teršalų kontrolės metodus, patirtis atliekų tvarkymo bei įmonių valdymo srityje ir aplinkosaugos reikalavimų tobulinimas, ir pasiūlyti adaptuoti atitinkamas šios direktyvos nuostatas.
- (33) Priemonės, reikalingos šios direktyvos įgyvendinimui, turi būti priimamos laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽⁶⁾.
- (34) Valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl nuobaudų, taikytinų pažeidus šios direktyvos nuostatas, ir garantuoti, kad jos bus vykdomos; šios nuobaudos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tikslai

Šios direktyvos tikslas – kiek įmanoma užkirsti kelią arba apriboti neigiamą atliekų deginimo poveikį aplinkai, ypač oro, dirvožemio, paviršinio ir požeminio vandens užteršimą išmetamais teršalais ir dėl to kylantį pavojų žmonių sveikatai.

Šio tikslo siekiama nustatant atliekų deginimo įmonėms ir įmonėms, be kita ko, deginančioms atliekas, griežtas eksploatacijos sąlygas bei techninius reikalavimus, išmetamųjų teršalų ribines vertes bei laikantis Direktyvos 75/442/EEB reikalavimų.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įmonėms.

⁽¹⁾ 1990 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 90/667/EEB, nustatanti gyvūninės kilmės atliekų šalinimo, perdirbimo, pateikimo į rinką ir patogenų prevencijos gyvūninės bei žuvinės kilmės atliekų pašaruose veterinarines taisykles ir iš dalies keičianti Direktyvą 90/425/EEB (OL L 363, 1990 12 27, p. 51). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

⁽²⁾ 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 91/271/EEB dėl miesto nuotekų valymo (OL L 135, 1991 5 30, p. 40). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 98/15/EB (OL L 67, 1998 3 7, p. 29).

⁽³⁾ 1996 m. rugsėjo 27 d. Tarybos direktyva 96/62/EB dėl aplinkos oro kokybės vertinimo ir valdymo (OL L 296, 1996 11 21, p. 55).

⁽⁴⁾ 1976 m. gegužės 4 d. Tarybos direktyva 76/464/EEB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenį išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos (OL L 129, 1976 5 18, p. 23). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

⁽⁵⁾ 1999 m. balandžio 26 d. Direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, 1999 7 16, p. 1).

⁽⁶⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

2. Tačiau ji netaikoma šioms įmonėms:

a) įmonėms, kuriose apdorojamos tik toliau nurodytos atliekos:

- i) augalinės kilmės žemės ūkio ir miškininkystės atliekos;
 - ii) augalinės kilmės maisto pramonės atliekos, jei gauta šiluma yra panaudojama;
 - iii) pluoštinės augalinės kilmės atliekos, atsiradusios gaminant celiuliozę ir iš celiuliozės gaminant popierių, jei jos deginamos gamybos vietoje, t. y. bendro atliekų deginimo įmonėse o gauta šiluma yra panaudojama;
 - iv) medienos atliekos, išskyrus tas, kuriose dėl medienos apdorojimo konservantais arba padengimo gruntu gali būti halogenintų organinių junginių arba sunkiųjų metalų ir kurioms taip pat priklauso statybos ir griovimo darbų atliekos;
 - v) kamščiamedžio žievės atliekos;
 - vi) radioaktyviosios atliekos;
 - vii) gyvūnų skerdenos, reglamentuojamos Direktyva 90/667/EEB nepažeidžiant jos vėlesnių pakeitimų;
 - viii) atliekos, atsiradusios žvalgant ir eksploatuojant naftos ir dujų telkinius iš atviroje jūroje esančių įrenginių ir deginamos tuose įrenginiuose;
- b) eksperimentinės mokslinės tiriamosios ir bandymų įmonės, kuriose siekiama patobulinti deginimo procesą ir kuriose per metus apdorojama mažiau kaip 50 tonų atliekų.

3 straipsnis

Apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

- 1) „atliekos“ – tai bet kurios kietos arba skystos atliekos, apibrėžtos Direktyvos 75/442/EEB 1 straipsnio a dalyje;
- 2) „pavojingos atliekos“ – tai bet kurios kietos arba skystos atliekos, apibrėžtos 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų atliekų ⁽¹⁾ 1 straipsnio 4 dalyje.

Šioje direktyvoje nurodyti pavojingoms atliekoms skirti specifiniai reikalavimai netaikomi šioms pavojingoms atliekoms:

- a) degioms skystoms atliekoms, įskaitant naudotą alyvą, apibrėžtas 1975 m. birželio 16 d. Tarybos direktyvos 75/439/EEB dėl naudotų alyvų šalinimo ⁽²⁾ 1 straipsnyje, jei jos atitinka šiuos kriterijus:

i) polichlorinuotų aromatinių angliavandenilių, pvz., polichlorinuotų hifenilų arba polichlorinuoto fenolo kiekis, išreikštas masės vienetais, neviršija Bendrijos teisės aktuose nustatytų koncentracijų;

ii) šios atliekos netampa pavojingomis dėl to, kad jose yra kitų Direktyvos 91/689/EEB II priede išvardytų sudedamųjų dalių, kurių kiekiai arba koncentracijos nesiderina su Direktyvos 75/442/EEB 4 straipsnyje nurodytais tikslais; ir

iii) kalingumas siekia nemažiau kaip 30 MJ/kg;

b) degios skystos atliekos, kurias deginant tiesiogiai susidaro degimo dujos, kuriose nėra jokių kitų išmetamų teršalų, išskyrus Direktyvos 93/12/EEB ⁽³⁾ 1 straipsnio 1 dalyje apibūdintą gazolį, arba didesnių išmetamų teršalų koncentracijų už tas, kurios atsiranda degant ten pat apibūdintam gazoliui;

3) „įvairios komunalinės atliekos“ – tai buitinės, taip pat ir komercinės, pramoninės bei įstaigų atliekos, savo pobūdžiu ir sudėtimi panašios į buitines, bet išskyrus Sprendimo 94/3/EB ⁽⁴⁾ priede 20 01 pozicijoje nurodytas frakcijas, kurios yra atskirai surenkamos taršos šaltinio vietoje, ir kitas to priedo 20 02 pozicijoje nurodytas atliekas;

4) „deginimo įmonė“ – tai bet kuris stacionarus arba mobilus techninis vienetas ir įrengimas, skirtas termiškai apdoroti atliekas panaudojant ar nepanaudojant pagaminamą šilumą. Tai sudaro deginimas oksiduojant atliekas ir kiti terminiai procesai, pvz., pirolizė, pavertimas dujomis arba plazminiai procesai, jei susidariusios medžiagos po to yra sudeginamos.

Į šį apibrėžimą įeina vieta ir visa deginimo įmonė su visomis deginimo linijomis, atliekų priėmimo, laikymo, pirminio apdorojimo vietoje įrenginiais, atliekų kuro ir oro padavimo sistemomis, katilu, išmetamųjų dujų valymo įrenginiais, vietoje esančiais likučių ir nuotekų valymo arba laikymo įrenginiais, krovimo priemonėmis, deginimo operacijų tikrinimo sistemomis, registruojančiomis ir atliekančioms deginimo sąlygų monitoringą;

5) „bendro atliekų deginimo įmonė“ – tai bet kuri stacionari arba mobili įmonė, kurios pagrindinis tikslas yra energijos arba materialinių produktų gamyba ir

— kuri naudoja atliekas kaip įprastinį arba kaip papildomą kurą; arba

— kurioje atliekos yra termiškai apdorojamos tam, kad būtų sunaikintos.

⁽¹⁾ OL L 377, 1991 12 31, p. 20. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 94/31/EB (OL L 168, 1994 7 2, p. 28).

⁽²⁾ OL L 194, 1975 7 25, p. 23. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

⁽³⁾ 1993 m. kovo 23 d. Tarybos direktyva 93/12/EEB, susijusi su sieros kiekiu tam tikrų rūšių skystajame kure (OL L 74, 1993 3 27, p. 81). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 1999/32/EB (OL L 121, 1999 5 11, p. 13).

⁽⁴⁾ 1993 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimas 94/3/EB, nustatantis atliekų sąrašą, minimą Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų 1 straipsnio a punkte (OL L 5, 1994 1 7, p. 15).

Jei bendras atliekų deginimas atliekamas tokiu būdu, kad pagrindinis įmonės tikslas yra ne energijos arba materialių produktų gamyba, o terminis atliekų apdorojimas, įmonė vadinama deginimo atliekų įmone, kaip apibrėžta 4 punkte.

Šis apibrėžimas apima vietą ir visą deginimo įmonę su visomis bendro deginimo linijomis, atliekų priėmimo, laikymo, pirminio apdorojimo vietoje įrengimais, atliekų, kuro ir oro padavimo sistemomis, katilu, išmetamųjų dujų valymo įrenginiais, vietoje esančiais likučių ir nuotekų valymo arba laikymo įrenginiais, krovimo priemonėmis ir deginimo operacijų kontroliavimo sistemomis, registruojančiomis ir atliekančiomis deginimo sąlygų monitoringą;

6) „veikianti atliekų deginimo įmonė arba bendro atliekų deginimo įmonė“ – tai tokia atliekų deginimo įmonė arba bendro atliekų deginimo įmonė, kuri:

a) šiuo metu veikia ir turi leidimą, išduotą iki 2002 m. gruodžio 28 d. remiantis galiojančiais Bendrijos teisės aktais; arba

b) yra įgaliota ar įregistruota deginti atliekas ir turi leidimą, išduotą iki 2002 m. gruodžio 28 d. remiantis galiojančiais Bendrijos teisės aktais, su sąlyga, kad įmonė pradės veikti ne vėliau kaip 2003 m. gruodžio 28 d.; arba

c) kuri, kompetentingos institucijos nuomone, iki 2002 m. gruodžio 28 d. yra padavusi išsamų prašymą leidimui gauti, su sąlyga, kad ji pradės veikti ne vėliau kaip 2004 m. gruodžio 28 d.;

7) „nominalus pajėgumas“ – tai konstruktoriaus nurodyta ir operatoriaus patvirtinta visų deginimo įmonės krosnių pajėgumų suma, nustatoma visų pirma atsižvelgiant į atliekų kalingumą, kuris išreiškiamas per valandą sudegintų atliekų kiekiu;

8) „emisija“ – tai tiesioginis arba netiesioginis medžiagų, vibracijos, šilumos arba triukšmo iš taškinių arba pasklidusių taršos šaltinių įmoneje išmetimas į orą, vandenį arba dirvožemį;

9) „išmetamųjų teršalų ribinės vertės“ – tai masė, išreikšta tam tikrais specifiniais parametrais, emisijos koncentracijomis ir (arba) lygiais, kurių negalima viršyti per vieną arba daugiau laiko tarpų;

10) „dioksinais ir furanais“ – tai visi I priede išvardyti polichlorinuoti dibenzo-p-dioksinais ir dibenzofuranais;

11) „operatorius“ – tai bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, kuris eksploatuoja ir kontroliuoja įmonę, arba, jei tai numatyta nacionaliniuose įstatymuose, kuriam suteikta sprendžiamoji ekonominė teisė dėl techninio įmonės darbo;

12) „leidimas“ – tai raštiškas kompetentingos institucijos sprendimas (arba keletas tokių sprendimų), suteikiantis leidimą vykdyti gamykloje veiklą laikantis tam tikrų sąlygų,

atitinkančių visus šios direktyvos reikalavimus. Leidimas gali būti išduotas vienai arba kelioms įmonėms ar įmonės dalims, esančioms toje pačioje vietoje ir eksploatuojamoms to paties operatoriaus;

13) „likučiai“ – tai bet kurios skystos arba kietos medžiagos (įskaitant nuosėdas, šlaką, lakiuosius pelenus, katilų dulkes, kietuosius reakcijų produktus, susidariusius valant dujas, nuotekų dumblas, susidaręs valant nuotekas, išnaudotasis katalizatorius ir panaudotoji aktyvioji anglis), Direktyvos 75/442/EEB 1 straipsnio a punkte apibrėžtos kaip atliekos, susidariusios deginimo (abiejose minėtose įmonėse) procese, valant išmetamąsias dujas arba nuotekas arba kitų atliekų deginimo arba bendro deginimo įmoneje vykstančių procesų metu.

4 straipsnis

Paraiška ir leidimas

1. Nepažeidžiant Direktyvos 75/442/EEB 11 straipsnio ir Direktyvos 91/689/EEB 3 straipsnio nuostatų, atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įmonė negali dirbti negavusi leidimo užsiimti šia veikla.

2. Nepažeidžiant Direktyvos 96/61/EB nuostatų, kompetentingai institucijai pateikiamoje paraiškoje leidimui užsiimti atliekų deginimo ar bendro atliekų deginimo veikla turi būti aprašytos priemonės, kuriomis numatoma garantuoti tai:

a) kad įmonė bus suprojektuota, įrengta ir eksploatuojama atsižvelgiant į šios direktyvos reikalavimus dėl degintinų atliekų kategorijų;

b) abiejų tipų įmonėse deginimo procese gauta šiluma bus kiek įmanoma panaudota, pvz., gaminti šilumą ir elektrą (kombinuotas ciklas), gaminti technologinį garą arba šilumos tinklams;

c) bus kiek įmanoma sumažintas likučių kiekis ir kenksmingumas, o patys likučiai, jei įmanoma, perdirbti;

d) likučiai, kurių neįmanoma išvengti, sumažinti arba perdirbti, bus šalinami laikantis nacionalinių ir Bendrijos teisės aktų.

3. Leidimas suteikiamas tik tada, kai paraiškoje nurodyti į orą išmetamų teršalų matavimo būdai atitinka III priedo reikalavimus, o į vandenį išmetamų teršalų – III priedo 1 ir 2 dalies reikalavimus.

4. Leidimas, kurį kompetentinga institucija suteikė atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įmonei turi atitikti visus taikytinus Direktyvų 91/271/EEB, 96/61/EB, 96/62/EB, 76/464/EEB ir 1999/31/EB reikalavimus ir jame:

a) turi būti aiškiai išvardytos atliekų, kurios gali būti deginamos, kategorijos. Jei įmanoma, į sąrašą įtraukiamos bent jau Europos atliekų kataloge (EAK) nurodytos kategorijos ir pateikiama informacija apie atliekų kieki;

b) nurodytas atliekas deginančios arba bendro deginimo įmonės bendras pajėgumas;

c) nurodyta mėginių ėmimo ir matavimo tvarka, taikoma tam, kad būtų laikomasi išsipareigojimų periodiškai matuoti kiekvieną oro ir vandens teršalą.

5. Be šio straipsnio 4 dalyje nurodytos informacijos, leidime, kurį kompetentinga institucija suteikė pavojingas atliekas deginančioms įmonėms (abiejų tipų):

a) nurodomi skirtingų kategorijų atliekų, kurios gali būti deginamos, kiekiai;

b) nurodomi didžiausi ir mažiausi tų pavojingų atliekų srautai, išreikšti masės vienetais, jų didžiausias ir mažiausias kalorینگumas ir didžiausi teršalų, pvz., PCB, PCP, chloro, fluoro, sieros, sunkiųjų metalų, kiekiai.

6. Nepažeisdamos Sutarties nuostatų, valstybės narės gali sudaryti sąrašą atliekų, kurios turi būti nurodytos leidime ir kurios gali būti deginamos tik apibrėžtų kategorijų bendro atliekų deginimo įmonėse.

7. Nepažeisdama Direktyvos 96/61/EB, kompetentinga institucija periodiškai iš naujo išnagrinėja ir prireikus atnaujina leidimo sąlygas.

8. Jei nepavojingas atliekas deginančios arba bendro atliekų deginimo įmonės operatorius numato keisti pačią pavojingų medžiagų deginimo operaciją, tai laikoma esminiu pakeitimu, kaip apibrėžta Direktyvos 96/61/EB 2 straipsnio 10 dalies b punkte, ir taikoma tos direktyvos 12 straipsnio 2 dalis.

9. Jei atliekų deginimo arba bendro deginimo įmonė neatitinka leidime nurodytų sąlygų, ypač dėl į orą ir vandenį išmetamų teršalų ribinių verčių, kompetentinga institucija imasi veiksmų, priverčiančių laikytis reikalavimų.

5 straipsnis

Atliekų pristatymas ir priėmimas

1. Atliekų deginimo arba bendro deginimo įmonės operatorius imasi visų būtinų atsargos priemonių, susijusių su atliekų pristatymų bei priėmimu, kad kiek įmanoma išvengtų arba apribotų neigiamą poveikį aplinkai, visų pirma turint omenyje oro, dirvožemio, paviršinio bei požeminio vandens taršą, kvapus, triukšmą ir tiesioginį pavojų žmonių sveikatai. Šios priemonės turi atitikti bent jau šio straipsnio 3 ir 4 dalių reikalavimus.

2. Atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įmonės operatorius prieš priimdamas atliekas nustato kiekvienos atliekų kategorijos, jei įmanoma, pagal EAK masę.

3. Prieš priimdamas į bet kurio tipo deginimo įmonę pavojingas atliekas, jos operatorius surenka apie tas atliekas visą įmanomą

informaciją, kad, *inter alia*, įsitikintų, ar jos atitinka 4 straipsnio 5 dalyje nurodytus leidimų reikalavimus. Informacija yra tokia:

a) visa administracinė informacija apie šio straipsnio 4 dalies a punkte nurodytą procesą, kurio metu susidaro pavojingos atliekos;

b) atliekų fizinė ir, jei įmanoma, cheminė sudėtis ir visa kita informacija, būtina norint įvertinti, ar ji tinka numatytam deginimo procesui;

c) atliekų pavojingosios savybės, medžiagos, su kuriomis jos negali būti maišomos, ir atsargumo priemonės, kurių būtina imtis tvarkant atliekas.

4. Prieš priimdamas pavojingas atliekas, bet kurio tipo deginimo įmonės operatorius atlieka šias priėmimo procedūras:

a) patikrina dokumentus, kurių reikalaujama Direktyva 91/689/EEB, o jei įmanoma – ir tuos, kurių reikalaujama 1993 m. vasario 1 d. Tarybos direktyva (EEB) Nr. 259/93 dėl atliekų vežimo Europos bendrijos viduje, į Bendriją ir iš jos priežiūros ir kontrolės ⁽¹⁾, ir pavojingų prekių vežimo reglamentais;

b) ima tipinius mėginius, nebent tai būtų netikslinga, pvz., infektuotų atliekų iš gydymo įstaigų, jei įmanoma, prieš iškraunant, kad taikant kontrolės priemones būtų patikrintas atitikimas šio straipsnio 3 dalyje numatyti informacijai ir kad kompetentingos institucijos galėtų nustatyti apdorojamų atliekų pobūdį. Šie mėginiai saugomi mažiausiai vieną mėnesį po sudėginimo.

5. Kompetentingos institucijos gali suteikti pramonėms įmonėms ir įmonėms, deginančioms tik jų pačių atliekas tų atliekų susidarymo vietoje, galimybę taikyti išlygas šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalims, jei laikomasi šios direktyvos reikalavimų.

6 straipsnis

Eksplotacijos sąlygos

1. Deginimo įmonės eksploatuojamos taip, kad būtų pasiektas toks deginimo lygis, kai bendras organinės anglies kiekis nuosėdose ir šlake yra mažesnis kaip 3 %, o užsidegimo momentu medžiaga netenka mažiau kaip 5 % sausosios dalies. Prireikus taikomi atitinkami išankstinio atliekų apdorojimo būdai.

⁽¹⁾ OL L 30, 1993 2 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2408/98 (OL L 298, 1998 11 7, p. 19).

Deginimo įmonės projektuojamos, statomos, įrengiamos ir eksploatuojamos taip, kad proceso metu išsiskyrusių dujų temperatūra prie degimo kameros vidinės sienelės arba kitame tipiniame taške, kuri nustato kompetentinga institucija, po paskutinio oro įpurškimo, kontroliuojamu ir vienodu būdu ir netgi pačiomis nepalankiausiomis sąlygomis bent dvi sekundes būtų padidinta iki 850 °C. Deginant pavojingas atliekas, kuriose yra daugiau kaip 1 % halogenintų organinių medžiagų chlorino pavidalu, bent dvi minutes temperatūra turi būti pakelta iki 1 100 °C.

Kiekvienoje deginimo įmonės linijoje turi būti įtaisytas bent vienas papildomas degiklis. Šis degiklis turi automatiškai įsijungti kai po paskutinio degimo oro įpurškimo degimo dujų temperatūra nukrinta žemiau 850 °C arba atitinkamais atvejais – žemiau 1 100 °C. Jis taip pat naudojamas kiekvieną kartą pradedant arba užbaigiant deginimo operacijas, kad būtų garantuota, jog visada šių operacijų metu ir tol, kol nesudegusios atliekos yra degimo kameroje, bus palaikoma 850 °C, o atitinkamais atvejais – 1 100 °C temperatūra.

Pradedant arba užbaigiant deginimo operacijas arba degimo dujų temperatūrai nukritus žemiau 850 °C, o atitinkamais atvejais – 1 100 °C, papildomam degikliui nenaudojamas kuras, kuriam degant gali būti išmetama teršalų daugiau negu deginant gazolį, apibūdintą Tarybos direktyvos 75/716/EEB 1 straipsnio 1 dalyje, suskystintas dujas arba gamtines dujas.

2. Bendro atliekų deginimo įmonės projektuojamos, statomos, įrengiamos ir eksploatuojamos taip, kad bendro deginimo metu išsiskyrusių dujų temperatūra kontroliuojamu ir vienodu būdu ir netgi pačiomis nepalankiausiomis sąlygomis dvi sekundes būtų padidinta iki 850 °C. Bendrai deginant pavojingas atliekas, kuriose yra daugiau kaip 1 % halogenintų organinių medžiagų chlorino pavidalu, temperatūra turi būti padidinta iki 1 100 °C.

3. Atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įmonės turi ir eksploatuoja automatines sistemas, neleidžiančias paduoti atliekų šiais atvejais:

- a) įjungiant, kol temperatūra nesiekia 850 °C arba 1 100 °C, arba temperatūros, kuri nustatoma remiantis šio straipsnio 4 dalies nuostatomis;
- b) kiekvieną kartą, kai nepalaikoma 850 °C arba 1 100 °C temperatūra, arba temperatūra, nustatoma remiantis šio straipsnio 4 dalies nuostatomis;
- c) kiekvieną kartą, kai šia direktyva reglamentuojami nuolatiniai matavimai rodo, kad dėl valymo įrengimų sutrikimų arba gedimų viršijama bet kuri išmetamų teršalų ribinė vertė.

4. Jei šios direktyvos reikalavimų yra laikomasi, kompetentinga institucija gali patvirtinti sąlygas, kurios skiriasi nuo nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, o kalbant apie temperatūrą – šio straipsnio

3 dalyje, ir kurios nurodytos leidime tam tikrų kategorijų atliekoms arba tam tikriems šiluminiais procesams. Valstybės narės gali nustatyti ši patvirtinimą reglamentuojančias taisykles. Pakeičius eksploatacijos sąlygas, neturi atsirasti daugiau likučių arba likučių, kuriuose yra daugiau organinių teršalų negu likučiuose, kurių atsirastų šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis sąlygomis.

Jei šios direktyvos reikalavimų yra laikomasi, kompetentinga institucija gali patvirtinti sąlygas, kurios skiriasi nuo nurodytų šio straipsnio 2 dalyje, o kalbant apie temperatūrą – šio straipsnio 3 dalyje, ir kurios nurodytos leidime tam tikrų kategorijų atliekoms arba tam tikriems šiluminiais procesams. Valstybės narės gali nustatyti šį patvirtinimą reglamentuojančias taisykles. Minėtas patvirtinimas galimas, jei laikomasi bent jau nuostatų dėl išmetamų teršalų ribinių verčių, nustatytų V priede bendrajai organinei angliai ir CO.

Kai bendro atliekų deginimo įmonės degina savo atliekas jų susidarymo vietoje, žievės katiluose, kurie naudojami medienos ir popieriaus pramonėje, minėtos sąlygos tvirtinamos tada, kai laikomasi bent jau nuostatų dėl išmetamų teršalų ribinių verčių, nustatytų V priede bendrajai organinei angliai.

Apie visas eksploatacijos sąlygas, numatytas remiantis šia straipsnio dalimi, ir atliktų patikrinimų rezultatus valstybės narės praneša Komisijai, kaip dalis informacijos, pateikiamos pagal ataskaitų pateikimo reikalavimus.

5. Atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įmonės projektuojamos, statomos, įrengiamos ir eksploatuojamos taip, kad išmetamieji teršalai nepatektų į orą ir dėl to smarkiai nepadidėtų pažemio koncentracijos; svarbiausia, kad išmetamų dujų šalinimas būtų kontroliuojamas ir atitiktų tam tikrus Bendrijos oro kokybės standartus taikomus kaminams, kurių aukštis apskaičiuojamas atsižvelgiant į žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos reikalavimus.

6. Kiek įmanoma, turi būti panaudojama abiejų tipų įmonėse deginimo procese gauta šiluma.

7. Infekuotos atliekos iš gydymo įstaigų turėtų būti dedamos tiesiai į krosnį, prieš tai jų nemaišant su kitų kategorijų atliekomis ir tiesiogiai jų netvarkant.

8. Atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įmonei vadovauja fizinis asmuo, turintis tam reikalingą kompetenciją.

7 straipsnis

Į orą išmetamų teršalų ribinės vertės

1. Atliekų deginimo įmonės projektuojamos, statomos, įrengiamos ir eksploatuojamos taip, kad nebūtų viršijamos V priede nurodytos išmetamų dujų ribinės vertės.

2. Bendro atliekų deginimo įmonės projektuojamos, statomos, įrengiamos ir eksploatuojamos taip, kad nebūtų viršijamos išmetamų dujų ribinės vertės, nustatytos remiantis II priedo nuostatomis arba jame nurodytos.

Jei bendro atliekų deginimo įmonėje daugiau kaip 40 % šilumos išsiskiria deginant pavojingas atliekas, taikomos V priede nurodytos išmetamų teršalų ribinės vertės.

3. Matavimų, atliktų norint patikrinti, ar laikomasi išmetamų teršalų ribinių verčių, rezultatai perskaičiuojami taikant standartines 11 straipsnyje nurodytas sąlygas.

4. Kai bendro atliekų deginimo įmonėse deginamos neapdorotos, neišrūšiuotos komunalinės atliekos, išmetamųjų teršalų ribinės vertės nustatomos remiantis V priedo nuostatomis, o II priedas netaikomas.

5. Nepažeisdamos Sutarties nuostatų, valstybės narės gali nustatyti policiklinių aromatinių angliavandenilių arba kitų teršalų ribines vertes.

8 straipsnis

Išmetamųjų dujų valymo nuotekos

1. Norint pašalinti iš atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įmonės nuotekas, susidariusias valant išmetamas dujas, būtina gauti kompetentingos institucijos leidimą.

2. Išmetamųjų dujų valymo nuotekų šalinimas į vandens telkinius ribojamas kiek įmanoma, bet ne mažiau kaip IV priede nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės.

3. Taikant konkrečią leidime nurodytą nuostatą, išmetamųjų dujų valymo nuotekos gali būti šalinamos į vandens telkinius prieš tai jas išvalius ir tik tuomet, kai:

- a) laikomasi atitinkamų Bendrijos, nacionalinių ir vietos nuostatų, reglamentuojančių išmetamųjų teršalų ribines vertes;
- b) IV priede nurodytų teršiančių medžiagų koncentracijos, išreikštos masės vienetais, neviršija ten pat nurodytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių.

4. Išmetamųjų teršalų ribinės vertės taikomos toje vietoje, kur IV priede nurodytų teršiančių medžiagų turinčios išmetamųjų dujų valymo nuotekos yra šalinamos iš atliekų deginimo ir bendro deginimo įmonių.

Kai išmetamųjų dujų valymo nuotekos yra valomos vietoje kartu su kitomis vietinėmis nuotekomis, operatorius atlieka šiuos 11 straipsnyje nurodytus matavimus:

- a) išmetamųjų dujų valymo nuotekų srauto, prieš jam patenkant į bendrus nuotekų valymo įrenginius;

- b) kito nuotekų srauto arba srautų, prieš patenkant į bendrus nuotekų valymo įrenginius;

- c) galutiniame nuotekų šalinimo iš atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įmonės taške, po išvalymo.

Norint patikrinti, kaip laikomasi IV priede nustatytų išmetamųjų dujų valymo nuotekų srauto ribinių verčių, operatorius atlieka atitinkamus masės balanso skaičiavimus, kad nustatytų išmetimo lygius paskutinėse pašalintose nuotekose, kurios gali būti priskiriamos išmetamųjų dujų valymo nuotekoms.

Esant jokioms aplinkybėms negalima skiesti nuotekų tam, kad būtų neviršytos IV priede nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės.

5. Kai IV priede nurodytų teršiančių medžiagų turinčios išmetamųjų dujų valymo nuotekos yra valomos ne atliekų deginimo ar bendro atliekų deginimo įmonėje o už jos ribų esančioje valymo įmonėje, skirtoje šios rūšies atliekoms valyti, IV priede nurodytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės taikomos tame taške, kur nuotekos palieka valymo įmonę. Jei tokia ne deginimo įmonės teritorijoje esanti valymo įmonė yra skirta ne tik valyti nuotekas po deginimo proceso, operatorius atlieka atitinkamus šio straipsnio 4 dalies a, b ir c punktuose numatytus masės balanso skaičiavimus, kad nustatytų išmetamųjų teršalų lygius galutinėse šalinamos nuotekose, kurios gali būti priskiriamos išmetamųjų dujų valymo nuotekoms, kad būtų patikrinta, ar laikomasi IV priede nustatytų išmetamųjų dujų valymo nuotekų srauto teršalų ribinių verčių.

Esant jokioms aplinkybėms negalima skiesti nuotekų tam, kad būtų neviršytos IV priede nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės.

6. Leidime:

- a) remiantis šio straipsnio 2 dalies nuostata tam, kad būtų laikomasi 3 dalies a punkto reikalavimų, nustatomos IV priede nurodytų išmetamųjų teršiančių medžiagų ribinės vertės;
- b) nustatomi nuotekų eksploataciniai kontroliniai parametrai, bent jau pH, temperatūra ir srautas.

7. Atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įmonių teritorija, įskaitant atliekų laikymui skirti plotai, projektuojami taip, kad būtų išvengta neleistino ir netikėto dirvožemio, paviršinio ir požeminio vandens užteršimo bet kokiais teršalais, kaip reglamentuoja atitinkamų Bendrijos teisės aktų nuostatos. Be to, numatomos talpyklos, skirtos užterštoms lietaus vandens nuotekoms iš įmonių (abiejų tipų) teritorijos arba vandeniui, užterštam po išsilejimo arba panaudoto gaisrui gesinti.

Talpykla turi būti pakankama, kad užtikrintų galimybę tokius vandenius patikrinti, o prireikus prieš šalinimą išvalyti.

8. Nepažeisdamos Sutarties nuostatų, valstybės narės gali nustatyti policiklinių aromatinių angliavandenilių arba kitų išmetamųjų teršalų ribines vertes.

9 straipsnis

Likučiai

Atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įmonėje vykstančių degimo procesų likučių kiekis ir kenksmingumas turi būti sumažintas. Likučiai perdirbami, jei įmanoma, tiesiogiai įmonėje arba už jos ribų laikantis atitinkamų Bendrijos teisės aktų.

Sausieji likučiai dulkių pavidalu, pvz., katilų dulkės ir katilų dujų valymo sausieji likučiai vežami ir tarpinėje grandyje sandėliuojami taip, kad nepatektų į aplinką, – pvz., užplombuotuose konteineriuose.

Prieš nustatant, kur iš atliekų deginimo įmonių likučiai bus vežami pašalinti arba perdirbti, atliekami atitinkami bandymai skirtingų deginimo likučių fiziniams bei cheminėms savybėms bei užteršimo galimumui nustatyti. Tiriama bendra tirpioji frakcija ir sunkiųjų metalų tirpioji frakcija.

10 straipsnis

Kontrolė ir monitoringas

1. Tam, kad būtų galima atlikti programinę parametų, sąlygų ir koncentracijų, išreikštų masės vienetais, susijusių su deginimo procesu abiejų tipų įmonėse, priežiūrą, instaliuojami matavimo įrenginiai ir taikomi atitinkami matavimo būdai.

2. Matavimo reikalavimai nurodomi kompetentingos institucijos išduotame leidime arba prie jo pridėtose sąlygose.

3. Įrenginių tinkamumas ir į orą bei vandenį išmetamų teršalų automatinių monitoringo įrenginių darbas yra kontroliuojamas ir kasmet atliekamas techninis jų patikrinimas. Bent kartą per trejus metus įrenginiai turi būti kalibruojami atliekant lygiagrečius matavimus taikant pamatinius metodus.

4. Kompetentinga institucija nustato, kaip turi būti išdėstyti mėginių ėmimo arba matavimo taškai.

5. Periodiški į orą bei vandenį išmetamų teršalų matavimai atliekami taip, kaip nurodyta III priedo 1 ir 2 punktuose.

11 straipsnis

Matavimų reikalavimai

1. Valstybės narės leidime nurodytomis specifikacijomis arba bendrosiomis privalomomis taisyklėmis užtikrina, kad būtų laikomasi šio straipsnio 2–12 bei 17 dalių nuostatų dėl oro ir 9 bei 14–17 dalių nuostatų dėl vandens.

2. Laikantis III priedo nuostatų, atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įmonėje atliekami šie oro teršalų matavimai:

a) nuolatiniai šių medžiagų matavimai: NO_x, jei yra nustatytos jų ribinės vertės, CO, dulkių (bendras kiekis), TOC, HCl, HF, SO₂;

b) nuolatiniai šių proceso eksploatacijos parametų matavimai: temperatūra prie degimo kameros vidinės sienos arba kitame kompetentingos institucijos patvirtintame tipiniame taške, išmetamųjų dujų deguonies koncentracija, slėgis, temperatūra ir vandens garų kiekis;

c) nemažiau kaip du sunkiųjų metalų, dioksinų ir furanų matavimai per metus; tačiau per pirmuosius dvylika įmonės darbo mėnesių kas tris mėnesius atliekamas nemažiau kaip vienas matavimas. Valstybės narės gali nustatyti matavimo laikotarpį, jei jos nustatė policiklinių aromatinių anglių vandenilių arba kitų teršalų ribines vertes.

3. Išmetamų dujų sėdimo laikas, maksimali temperatūra ir jose esantis deguonies kiekis atitinkamai tikrinami mažiausiai vieną kartą po to, kai atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įmonė pradeda eksploatuoti ir tada, kai numatomos pačios nepalankiausios eksploataavimo sąlygos.

4. Nebūtina atlikti nuolatinis HF matavimus, jei HCl yra valomas etapais ir tai užtikrina, kad nebus viršytos išmetamo HCl ribinės vertės. Šiuo atveju išmetamas HF matuojamas periodiškai, kaip nustatyta šio straipsnio 2 dalies c punkte.

5. Nereikalaujama nuolatos matuoti vandens garų kiekį išmetamose dujose, jei jų mėginys yra išdžiovinamas iki emisijos analizės.

6. Leidime kompetentinga institucija gali pakeisti nuolatinį matavimą šio straipsnio 2 dalies c punkte nustatytu periodiškumu HCl, HF ir SO₂ matavimu, jei atliekų deginimo arba bendro deginimo įmonių operatorius gali įrodyti, kad išmetamas šių teršalų kiekis jokia būdu negali būti didesnis už nurodytas jų ribines vertes.

7. Leidime kompetentinga institucija gali nurodyti, jog ji leidžia sumažinti sunkiųjų metalų periodiškų matavimų dažnumą nuo dviejų kartų per metus iki vieno karto per dvejus metus ir dioksinų bei furanų – nuo dviejų iki vieno karto per metus, jei deginant išsiskiriančių išmetamųjų teršalų kiekis sudaro mažiau kaip 50 % jų ribinių verčių, nustatytų atitinkamai remiantis II arba V priedo nuostatomis, ir kad 17 straipsnyje nurodyta tvarka buvo nustatyti reikalavimų, kurių būtina laikytis, kriterijai. Šie kriterijai turi būti grindžiami bent jau antrosios pastraipos a ir d punktais.

Iki 2005 m. sausio 1 d. gali būti leista matuoti rečiau net jeigu ir nėra tokių kriterijų, bet tik tuomet, kai:

- a) atliekos, kurias reikia deginti atskirai ar bendrai sudaro tik nepavojingų atliekų tam tikros išrūšiuotos degios frakcijos, netinkančios perdirbimui, turinčios atitinkamas savybes, ir kurios yra smulkiau apibūdinamos atsižvelgiant į d punkte minimą įvertinimą;
- b) yra nustatyti ir perduoti Komisijai nacionaliniai šių atliekų kokybės kriterijai;
- c) šios atliekos deginamos laikantis atitinkamų atliekų tvarkymo planų, kurie minimi Direktyvos 75/442/EEB 7 straipsnyje;
- d) operatorius gali įrodyti kompetentingai institucijai, kad sunkiųjų metalų, dioksinų ir furanų visuomet išmetama žymiai mažiau nei leidžia II arba V prieduose šioms teršalams nustatytos ribinės vertės; šis vertinimas grindžiamas informacija apie minėtų atliekų kokybę ir šių išmetamųjų teršalų kiekių matavimus;
- e) leidime nurodomi kokybės kriterijai bei naujas periodinių matavimų laikotarpis ir
- f) Komisijai kasmet pranešama apie visus sprendimus dėl šioje straipsnio dalyje minimų matavimų dažnumo ir kartu perduodama informacija apie minėtų atliekų kieki ir kokybę.

8. Matavimų, atliekamų norint patikrinti, ar laikomasi išmetamųjų teršalų ribinių verčių, rezultatai perskaičiuojami taikant toliau nurodytas sąlygas, o deguonis apskaičiuojamas pagal VI priede pateiktą formulę:

- a) deginimo įmonių išmetamųjų dujų temperatūra – 273 K, slėgis – 101,3 kPa, deguonies, sausųjų dujų – 11 %;
- b) išmetamųjų dujų, išsiskyrusių deginant Direktyvoje 75/439/EEB apibūdintą naudotą alyvą, temperatūra – 273 K, slėgis – 101,3 kPa, deguonies, sausųjų dujų – 3 %;
- c) kai bendro atliekų deginimo įmonėse atliekos yra deginamos esant deguonies pertekliui, matavimų rezultatai gali būti perskaičiuojami taikant standartinį deguonies kiekį, kurį nustatė kompetentinga institucija atsižvelgdama į ypatingas kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes;
- d) bendro atliekų deginimo atveju matavimų rezultatai perskaičiuojami taikant visus II priede nurodytus deguonies kiekius.

Kai išmetamųjų teršalų kiekis yra sumažinamas valant išmetamas dujas atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įmonėse apdorojančiose pavojingas atliekas, pirmojoje pastraipoje minėtas perskaičiavimas taikant standartinį deguonies kiekį atliekamas tik tada, jei deguonies kiekis, išmatuotas per tą patį laiką, kai buvo matuojamas teršalo kiekis, viršija atitinkamą standartinį deguonies kiekį.

9. Visi matavimų rezultatai registruojami, apdorojami ir atitinkamu būdu pateikiami, kad kompetentingos institucijos galėtų patikrinti, ar laikomasi leistinų eksploataavimo sąlygų arba išmetamųjų teršalų ribinių verčių, nustatytų šioje direktyvoje laikantis tvarkos, kurią apsprendžia minėtos institucijos.

10. Manoma, kad į orą išmetamųjų teršalų ribinių verčių yra laikomasi tada, kai:

- a) — nė viena vidutinė dienos vertė neviršija nė vienos V priedo a punkte arba II priede nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės;
 - 97 % dienos vidutinių verčių per metus neviršija V priedo e punkto pirmojoje įtraukoje nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės;
- b) nė viena pusės valandos vidutinė vertė neviršija nė vienos V priedo b punkto A skiltyje nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės arba atitinkamais atvejais 97 % pusės valandos vidutinių verčių per metus neviršija nė vienos V priedo b punkto B skiltyje nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės;
- c) sunkiųjų metalų, dioksinų ir furanų mėginių ėmimo laikotarpiu nė viena vidutinė vertė neviršija nė vienos V priedo c ir d punktuose arba II priede nustatytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių;
- d) laikomasi V priedo e punkto antrosios įtraukos arba II priedo nuostatų.

11. Vidutinės pusės valandos vertės ir 10 minučių vidurkiai nustatomi pagal veiksminguoju eksploatacijos laiku (išskyrus paleidimo ir išjungimo laiką, jei atliekos nedeginamos) išmatuotas vertes prieš tai iš jų atėmus III priedo 3 punkte nurodytą patikimumo intervalo vertę. Dienos vidutinės vertės nustatomos iš šių galiojančių vidutinių verčių.

Norint gauti patikimą vidutinę dienos vertę, dėl nuolatinio matavimo sistemos gedimų arba eksploatacijos atmetamos ne daugiau kaip penkios bet kurios dienos vidutinės pusės valandos vertės. Dėl minėtos priežasties per metus atmetama ne daugiau kaip dešimt vidutinių dienos verčių.

12. Bandomojo laikotarpio vidutinės vertės ir periodiškų HF, HCl ir SO₂ matavimų vidutinės vertės nustatomos laikantis 10 straipsnio 2 bei 4 dalių ir III priedo reikalavimų.

13. Vos tik Bendrijai gavus informaciją apie atitinkamus matavimo būdus, Komisija, laikydama 17 straipsnyje nustatytos tvarkos, nustato datą, nuo kurios, laikantis III priedo nuostatų, turi būti atliekami nuolatiniai į orą išmetamųjų sunkiųjų metalų, dioksinų ir furanų ribinių verčių matavimai.

14. Nuotekų šalinimo vietoje atliekami šie matavimai:

- a) 8 straipsnio 6 dalies b punkte nurodytų parametrų nuolatiniai matavimai;
- b) suspenduotų kietųjų dalelių bendro kiekio matavimai, kasdien imant taškinis mėginius; valstybės narės gali numatyti alternatyvų variantą – srautui proporcingo tipinio mėginio matavimą 24 valandas;
- c) ne rečiau kaip kas mėnesį atliekami 8 straipsnio 3 dalyje minėtų teršiančių medžiagų, konkrečiai nurodytų IV priedo 2–10 punktuose, matavimai tipiniame, srautui proporcingame mėginyje, trunkantys 24 valandas;

d) ne rečiau kaip kas šešis mėnesius atliekami dioksinų ir furanų matavimai; tačiau pirmuosius dvylika eksploatacijos mėnesių matavimai turi būti atliekami ne rečiau kaip kas tris mėnesius. Valstybės narės gali nustatyti matavimo laikotarpius, jei jos yra nustatiusios policiklinių aromatinių angliavandenilių arba kitų išmetamųjų teršalų ribines vertes.

15. Teršalų masės išvalytose nuotekose monitoringas atliekamas laikantis Bendrijos teisės aktų ir jo rezultatai bei matavimų dažnumas nurodomi leidime.

16. Laikoma, jog vandens ribinių verčių yra laikomasi tada, kai:

a) 95 % ir 100 % visų suspenduotų kietųjų dalelių (teršiančioji medžiaga Nr. 1) išmatuotų verčių neviršija atitinkamų IV priede nustatytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių;

b) kalbant apie sunkiuosius metalus (teršiančios medžiagos Nr. 2–Nr. 10), – IV priede nustatytos ribinės vertės viršijamos tik kartą per metus; arba jeigu valstybė narė per metus pateikia daugiau kaip 20 mėginių, IV priede nustatytas ribines vertes gali viršyti tik 5 % šių mėginių;

c) dviejų metinių dioksinų ir furanų (teršiančios medžiagos Nr. 11) matavimų rezultatai neviršija IV priede nustatytų ribinių verčių.

17. Jei atlikti matavimai rodo, kad viršytos šioje direktyvoje nustatytos į orą arba vandenį išmetamųjų teršalų ribinės vertės, apie tai tuoj pat pranešama kompetentingai institucijai.

12 straipsnis

Informacijos prieinamumas ir visuomenės dalyvavimas

1. Nepažeidžiant Tarybos direktyvos 90/313/EEB⁽¹⁾ ir Direktyvos 96/61/EB, paraiškas dėl naujų leidimų steigti atliekų deginimo ir bendro atliekų deginimo įmones, tam tikrą laiką galima gauti vienoje arba keliuose visuomenei prieinamose vietose, pvz., vietinės valdžios įstaigose, kad prieš kompetentingai institucijai priimant sprendimą ji galėtų pareikšti savo pastabas. Visuomenė turi teisę susipažinti su kompetentingos institucijos sprendimu, įskaitant bent jau leidimo kopija su visais vėlesniais pakeitimais.

2. Be to, visuomenei turi būti prieinama atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įmonės kurių nominalus pajėgumas yra dvi arba daugiau tonų per valandą, ir, nepaisant Direktyvos 96/61/EB 15 straipsnio 2 dalies, metinė ataskaita apie įmonės veiklą ir monitoringą, kurią jos operatorius privalo pateikti kompetentingai institucijai. Minimalus reikalavimas šiai ataskaitai – joje turi būti pateikta informacija apie patį deginimo procesą ir duomenys apie į orą bei vandenį išmetamųjų teršalų kiekius lyginant juos su šioje direktyvoje nurodytomis normomis. Komisija

⁽¹⁾ 1990 m. birželio 7 d. Tarybos direktyva 90/313/EEB dėl laisvo prieinamumo prie informacijos apie aplinką (OL L 158, 1990 6 23, p. 56). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

sudaro ir pateikia visuomenei atliekų deginimo bei bendro atliekų deginimo įmonių, kurių nominalus pajėgumas mažesnis kaip dvi tonos per valandą, sąrašą.

13 straipsnis

Avarinės eksploatacijos sąlygos

1. Kompetentinga institucija leidime nustato didžiausią leistiną bet kokio techniškai neišvengiamo valymo bei matavimo prietaisų sustabdymo, sutrikimų arba gedimų laikotarpį, kurio metu į orą ir į išvalytas nuotekas išmetamųjų kontroliuojamų medžiagų koncentracijos gali viršyti nustatytas išmetamųjų teršalų ribines vertes.

2. Avarijos atveju operatorius kuo skubiau sumažina operacijų skaičių arba nutraukia darbą, kol bus atstatytos normalios darbo sąlygos.

3. Nepažeidžiant 6 straipsnio 3 dalies c punkto nuostatų, jei viršijamos išmetamųjų teršalų ribinės vertės, darbas atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įmonėje arba deginimo linijoje be jokių išlygų nutraukiamas ir atliekos nedeginamos daugiau kaip keturias valandas iš eilės; be to, tokiais sąlygomis per metus iš viso galima dirbti mažiau kaip 60 val. Šis laikas (60 val.) taikomas tik toms įmonės linijoms, kurios turi vienintelę išmetamųjų dujų valymo priemonę.

4. Bendras atliekų deginimo įmonės į orą išmetamųjų dulkių kiekis jokiais aplinkybėmis neturi viršyti 150 mg/m³, (pusės valandos matavimo vidurkis); be to, neturi būti viršijamos į orą išmetamųjų CO ir TOC ribinės vertės. Turi būti laikomasi visų kitų 6 straipsnyje nustatytų sąlygų.

14 straipsnis

Straipsnis dėl peržiūrėjimo

Nepažeisdama Direktyvos 96/61/EB nuostatų, Komisija iki 2008 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, pagrįstą šios direktyvos taikymo, ypač naujoms įmonėms, patirtimi, pažanga, pasiekta taikant išmetamųjų teršalų kontrolės būdus, ir atliekų tvarkymo patirtimi. Be to, paraiškoje turi atsispindėti techninės būklės gerinimas, įmonių eksploatavimo patirtis, aplinkosaugos reikalavimai. Ataskaitoje turi būti atskiras skirsnis apie II priedo 1 dalies 1 punkto taikymą, o svarbiausia – dėl II priedo 1 dalies 1 punkto išnašoje nurodytų veikiančių cemento krosnių ekonominių ir techninių galimybių laikytis tame priede naujoms cemento krosnims nustatytų išmetamųjų No_x ribinių verčių. Kaip įprasta, kartu su ataskaita pateikiami pasiūlymai dėl šios direktyvos nuostatų peržiūrėjimo. Tačiau jeigu didesnė dalis atliekų srautų yra nukreipta ne į tokio tipo bendro atliekų deginimo įmones kokios nurodytos II priedo 1 ir 2 dalyse, pasiūlymus dėl II priedo 3 dalies pakeitimų Komisija pateikia dar prieš perduodama minėtą ataskaitą.

15 straipsnis

Ataskaitų pateikimas

Ataskaitos apie šios direktyvos įgyvendinimą rengiamos Tarybos direktyvos 91/692/EEB 5 straipsnyje nustatyta tvarka. Pirmojoje ataskaitoje turi būti apžvelgtas bent jau pirmųjų trijų metų laikotarpis po 2002 m. gruodžio 28 d., ir ji turi atitikti Direktyvos 94/67/EB 17 straipsnyje ir Direktyvos 96/61/EB 16 straipsnio 3 dalyje nurodytus laikotarpius. Tam tikslui Komisija turi laiku parengti atitinkamas anketas.

16 straipsnis

Vėlesnis direktyvos derinimas

Komisija 17 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka daro 10, 11 bei 13 straipsnių ir I bei III priedų pakeitimus, kad suderintų juos su technikos pažanga arba naujomis išvadomis, susijusiomis su teršalų išmetimo mažinimo įtaka sveikatai.

17 straipsnis

Reguliavimo komitetas

1. Komisijai padeda reguliavimo komitetas.
2. Darant nuorodą į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

18 straipsnis

Pripažinimas netekusiais galios

Nuo 2005 m. gruodžio 28 d. panaikinami šie dokumentai:

- a) Direktyvos 75/439/EEB 8 straipsnio 1 dalis ir priedas;
- b) Direktyva 89/369/EEB;
- c) Direktyva 89/429/EEB;
- d) Direktyva 94/67/EB.

19 straipsnis

Nuobaudos

Valstybės narės nustato nuobaudas, taikytinas pažeidus nacionalines nuostatas, priimtas vadovaujantis šia direktyva. Šios nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės praneša apie tas nuostatas Komisijai ne vėliau kaip iki 2002 m. gruodžio 28 d., o apie bet kokius vėlesnius jų pakeitimus – nedelsdamas.

20 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Nepažeidžiant šios direktyvos prieduose numatytų specialių pereinamojo laikotarpio nuostatų, nuo 2005 m. gruodžio 28 d. šiuo metu veikiančioms įmonėms taikomos šios direktyvos nuostatos.

2. Naujoms įmonėms, t. y. įmonėms, kurioms netaikomas 3 straipsnio 6 dalyje arba šio straipsnio 3 dalyje pateiktas apibūdinimas „veikiančios atliekų deginimo arba bendro atliekų deginimo įmonės“ nuo 2002 m. gruodžio 28 d. taikomos ne 18 straipsnyje minėtos direktyvos, o ši direktyva.

3. Stacionarinės arba mobiliosios įmonės, kurių tikslas – gaminti energiją arba materialius produktus, kurios jau veikia ir, jei reikalaujama, turi leidimą, kurį reglamentuoja dabartiniai Bendrijos teisės aktai, ir kurios pradeda deginti atliekas ne vėliau kaip nuo 2004 m. gruodžio 28 d., laikomos esamomis bendro atliekų deginimo įmonėmis.

21 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2002 m. gruodžio 28 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

22 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

23 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2000 m. gruodžio 4 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

N. FONTAINE

Tarybos vardu

Pirmininkas

F. VÉDRINE

I PRIEDAS

Dibenzo-p-dioksinų ir dibenzofuranų ekvivalentiškumo koeficientai

Nustatant bendrą dioksinų ir furanų koncentraciją (TE), toliau nuodytų dibenzo-p-dioksinų ir dibenzofuranų koncentracijos, išreikštos masės vienetais, prieš susumuojant dauginamos iš šių ekvivalentiškumo koeficientų:

		Ekvivalentiškumo koeficientas
2, 3, 7, 8	— Tetrachlorodibenzodioksinas (TCDD)	1
1, 2, 3, 7, 8	— Pentachlorodibenzodioksinas (PeCDD)	0,5
1, 2, 3, 4, 7, 8	— Heksachlorodibenzodioksinas (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 6, 7, 8	— Heksachlorodibenzodioksinas (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 7, 8, 9	— Heksachlorodibenzodioksinas (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8	— Heptachlorodibenzodioksinas (HpCDD)	0,01
	— Oktachlorodibenzodioksinas (OCDD)	0,001
2, 3, 7, 8	— Tetrachlorodibenzofuranas (TCDF)	0,1
2, 3, 4, 7, 8	— Pentachlorodibenzofuranas (PeCDF)	0,5
1, 2, 3, 7, 8	— Pentachlorodibenzofuranas (PeCDF)	0,05
1, 2, 3, 4, 7, 8	— Heksachlorodibenzofuranas (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 6, 7, 8	— Heksachlorodibenzofuranas (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 7, 8, 9	— Heksachlorodibenzofuranas (HxCDF)	0,1
2, 3, 4, 6, 7, 8	— Heksachlorodibenzofuranas (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8	— Heptachlorodibenzofuranas (HpCDF)	0,01
1, 2, 3, 4, 7, 8, 9	— Heptachlorodibenzofuranas (HpCDF)	0,01
	— Oktachlorodibenzofuranas (OCDF)	0,001

II PRIEDAS

I ORĄ IŠMETAMŲ TERŠALŲ, SUSIDARIUSIŲ DEGINANT ATLIEKAS BENDRO ATLIEKŲ DEGINIMO ĮMONĖSE RIBINIŲ VERČIŲ NUSTATYMAS

Kai šio priedo lentelėje nenurodyta konkreti visų išmetamųjų teršalų ribinė vertė „C“, taikytina ši formulė maišymo taisyklė.

Kiekvieno atitinkamo teršalo ir anglies monoksido išmetamosiose dujose, išsiskiriančiose deginant atliekas, ribinė vertė apskaičiuojama taip:

$$\frac{V_{\text{atliekos}} \times C_{\text{atliekos}} + V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}}}{V_{\text{atliekos}} + V_{\text{proc}}} = C$$

V_{atliekos} : Deginant atliekas susidariusių dujų tūris, nustatomas pagal mažiausią leidime nurodytą atliekų kaloringumą ir perskaičiuotas taikant šioje direktyvoje nurodytas standartines sąlygas.

Jei šiluma, išsiskyrusi deginant pavojingas atliekas, sudaro mažiau kaip 10 % visos įmonėje išsiskyrusios šilumos, V_{atliekos} turi būti apskaičiuojamas pagal tokį (teorišką) atliekų kiekį, kuris, sudeginus atliekas, sudarytų 10 % šilumos, kai bendras išskiriamos šilumos kiekis yra fiksuotas.

C_{atliekos} : V priede deginimo įmonėms nustatytos atitinkamų išmetamųjų teršalų ir anglies monoksido ribinės vertės.

V_{proc} : išmetamųjų dujų tūris, išsiskyręs įmonėje vykstančių procesų metu, įskaitant patvirtintų kuro rūšių, kurios dažniausiai naudojamos įmonėje (išskyrus atliekas), deginimą, nustatomas pagal deguonies kiekius, kurie, kaip nurodyta Bendrijos arba nacionaliniuose reglamentuose, turi būti standartinis. Jei nėra reglamentų, skirtų šios rūšies įmonėms, turi būti naudojamas tikrasis deguonies kiekis išmetamose dujose, nepraretinant jo papildomu oru, kuris procesui nebūtinus. Kitos standartinės sąlygos yra nurodytos šioje direktyvoje.

C_{proc} : išmetamųjų teršalų vertės, nurodytos šio priedo lentelėse ir skirtos tam tikriems pramonės sektoriams, o jei tokios lentelės arba verčių nėra, – įmonių, atitinkančių nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus, taikomus tokioms įmonėms, deginančioms įprastu būdu patvirtintas kuro rūšis (išskyrus atliekas), išmetamose dujose esančių atitinkamų teršalų ir anglies monoksido ribinės vertės. Jei ir šių verčių nėra, naudojamos leidime nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės. Jei nėra leidimuose nurodytų ribinių verčių – naudojamos tikrosios masės koncentracijos.

C: Visų išmetamųjų teršalų ribinės vertės ir deguonies kiekis, nurodyti šio priedo lentelėse tam tikriems pramonės sektoriams ir tam tikriems teršalams, o jei tokios lentelės arba ribinių verčių nėra, – bendro CO kiekio ir atitinkamų teršalų ribinės vertės, pakeičiančios išmetamųjų teršalų ribines vertes, nustatytas atskiruose šios direktyvos prieduose. Bendras deguonies kiekis, pakeičiantis standartinį deguonies kiekį, apskaičiuojamas atsižvelgiant į pirmiau minėtą kiekį ir į dalinius kiekius.

Valstybės narės gali nustatyti taisykles, reglamentuojančias šiame priede numatytas išlygas.

II.1. Specialios nuostatos, taikomos cemento degimo krosnims bendrai deginančioms atliekas

Vidutinės dienos vertės (nuolatinių matavimų). Mėginių ėmimo laikotarpiai ir kiti 7 straipsnyje minėti matavimo reikalavimai. Visos vertės nurodomos mg/m^3 (dioksinų ir furanų – ng/m^3). Vidutinės pusės valandos vertės reikalingos tik apskaičiuojant vidutinės dienos vertes.

Matavimų, atliekamų norint patikrinti, kaip laikomasi išmetamųjų teršalų ribinių verčių, rezultatai perskaičiuojami taikant šias sąlygas: temperatūra – 273 K, slėgis – 101,3 kPa, deguonies, sausų dujų – 10 %.

II.1.1. C – Visų išmetamųjų teršalų ribinės vertės

Teršalas	C
Bendras dulkių kiekis	30
HCl	10
HF	1
NO _x veikiančioms įmonėms	800
NO _x naujoms įmonėms	500 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Tam, kad būtų laikomasi išmetamųjų NO_x ribinių verčių, cemento degimo krosnys, veikiančios bei turinčios leidimą pagal dabartinius Bendrijos teisės aktus ir pradedančios deginti atliekas po 20 straipsnio 3 dalyje minėtos datos, nelaikomos naujomis įmonėmis.

Teršalas	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioksinai ir furanai	0,1

Kompetentingos institucijos gali leisti iki 2008 m. sausio 1 d. daryti išlygas NO_x , kuris išsiskiria vykstant šlapiam procesui veikiančiose cemento degimo krosnyse arba cemento degimo krosnyse per valandą sudeginančiose mažiau kaip tris tonas atliekų, jei leidime numatyta bendroji išmetamo NO_x ribinė vertė yra ne didesnė kaip $1\ 200\ \text{mg/m}^3$.

Iki 2008 m. sausio 1 d. kompetentingos institucijos gali leisti daryti išlygas dulkėms, kurios atsiranda cemento degimo krosnyse per valandą sudeginančiose mažiau kaip tris tonas atliekų, jei leidime numatyta visų išmetamų NO_x ribinė vertė yra ne didesnė kaip $50\ \text{mg/m}^3$.

II.1.2. C – bendros SO_2 ir TOC ribinės vertės

Teršalas	C
SO_2	50
TOC	10

Kompetentinga institucija gali leisti taikyti išlygas tuomet, kai TOC ir SO_2 atsiranda ne deginant atliekas.

II.1.3. CO emisijos ribinė vertė

CO ribines vertes gali nustatyti kompetentinga institucija.

II.2. Specialios nuostatos, skirtos bendro atliekų deginimo įmonėms

II.2.1. Vidutinės dienos vertės

Nepažeidžiant Direktyvos 88/609/EEB nuostatų, tuo atveju, jei remiantis būsimais Bendrijos teisės aktais didelėms deginimo įmonėms bus nustatytos griežtesnės išmetamųjų teršalų ribinės vertės, jos pakeis toliau nurodytose lentelėse gamykloms ir teršalams nustatytas ribines vertes (C_{proc}). Tada 17 straipsnyje nustatyta tvarka šios lentelės bus nedelsiant suderintos su griežtesnėmis išmetamųjų teršalų ribinėmis vertėmis.

C_{proc} :

Kietojo kuro C_{proc} išreikšta mg/Nm^3 (O_2 kiekis – 6 %):

Teršalai	< 50 MWth	Nuo 50 iki 100 MWth	Nuo 100 iki 300 MWth	> 300 MWth
SO_2				
Įprastinis atvejis		850	nuo 850 iki 200 (tiesinis sumažėjimas nuo 100 iki 300 MWth)	200
vietinis kuras		arba nusierinimo lygis $\geq 90\%$	arba nusierinimo lygis $\geq 92\%$	arba nusierinimo lygis $\geq 95\%$
NO_x		400	300	200
Dulkės	50	50	30	30

Iki 2007 m. sausio 1 d., nepažeidžiant atitinkamų Bendrijos teisės aktų, NO_x ribinės vertės netaikomos įmonėms tik bendrai deginančioms pavojingam atliekas.

Iki 2008 m. sausio 1 d. kompetentingos institucijos gali leisti taikyti išlygas NO_x ir SO_2 veikiančioms bendro atliekų deginimo įmonėms, kurių galingumas – nuo 100 iki 300 MWth) ir kurios naudoja verdančio sluoksnio technologiją ir degina įvairių rūšių kietąjį kurą, jei leidime numatyta C_{proc} NO_x vertė yra ne didesnė kaip 350 mg/Nm³, o SO_2 – ne didesnė kaip nuo 850 iki 400 mg/Nm³ (tiesinis sumažėjimas nuo 100 iki 300 MWth).

Biomasės C_{proc} išreikštas mg/Nm³ (O_2 kiekis – 6 %):

„Biomasė“ – tai produktai, susidedantys iš bet kurios žemės ūkio arba miškininkystės sektoriaus augalinės kilmės medžiagos, visos arba jos dalies, kuri, kaip ir 2 straipsnio 2 dalies a punkto i–v papunkčiuose nurodytos atliekos, gali būti naudojama energijai gauti.

Teršalai	< 50 MWth	Nuo 50 iki 100 MWth	Nuo 100 iki 300 MWth	> 300 MWth
SO_2		200	200	200
NO_x		350	300	300
Dulkės	50	50	30	30

Iki 2008 m. sausio 1 d. kompetentingos institucijos gali leisti taikyti išlygas NO_x veikiančioms bendro atliekų deginimo įmonėms, kurių galingumas nuo 100 iki 300 MWth ir kurios naudoja verdančio sluoksnio technologiją bei degina biomasę, jei leidime numatyta C_{proc} vertė yra ne didesnė kaip 350 mg/Nm³.

Skystojo kuro C_{proc} išreikšta mg/Nm³ (O_2 kiekis – 3 %):

Teršalai	< 50 MWth	Nuo 50 iki 100 MWth	Nuo 100 iki 300 MWth	> 300 MWth
SO_2		850	Nuo 850 iki 200 (tiesinis sumažėjimas nuo 100 iki 300 MWth)	200
NO_x		400	300	200
Dulkės	50	50	30	30

II.2.2. C – bendros išmetamųjų teršalų ribinės vertės

C išreikšta mg/Nm³ (O_2 kiekis – 6 %). Visos mažiausiai 30 minučių, o daugiausiai – 8 valandų laikotarpiu paimtų mėginių vidutinės vertės:

Teršalas	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

C, išreikšta ng/Nm³ (O_2 kiekis – 6 %). Visos mažiausiai 6 valandų, o daugiausiai – 8 valandų laikotarpiu paimtų mėginių vidutinės vertės:

Teršalas	C
Dioksinai ir furanai	0,1

II.3. Specialios nuostatos pramonės sektoriams, nenurodytiems II.1 arba II.2 dalyse, kuriuose deginamos atliekos

II.3.1. C – bendros išmetamųjų teršalų ribinės vertės:

C išreikšta ng/Nm³. Visos mažiausiai 6 valandų, o daugiausiai – 8 valandų laikotarpiu paimtų mėginių vidutinės vertės:

Teršalas	C
Dioksinai ir furanai	0,1

C, išreikšta mg/Nm³. Visos mažiausiai 30 minučių, o daugiausiai – 8 valandų laikotarpiu paimtų mėginių vidutinės vertės:

Teršalas	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

III PRIEDAS

Matavimo būdai

1. Matavimai atliekami norint nustatyti oro ir vandens teršalų koncentracijas turi būti tipiniai.
2. Visų teršalų, įskaitant dioksinus ir furanus, mėginių ėmimo ir analizės metodai, taip pat ir pamatiniai matavimo metodai, taikomi kalibruojant automatines matavimo sistemas, atliekami taip, kaip nurodyta CEN standartuose. Jei CEN standartai nepriimti, taikomi ISO, nacionaliniai arba tarptautiniai standartai, kurie užtikrins lygiavertės mokslinės kokybės duomenis.
3. Nustatant išmetamųjų teršalų dienos ribinės vertės lygį, vieno matavimo rezultatas 95 % patikimumo intervaluose neturi viršyti šių toliau nurodytų išmetamųjų teršalų verčių procentų:

Anglies monoksidas:	10 %
Sieros dioksidas:	20 %
Azoto dioksidas:	20 %
Bendras dulkių kiekis:	30 %
Bendras organinės anglies kiekis:	30 %
Vandenilio chloridas:	40 %
Vandenilio fluoridas:	40 %

IV PRIEDAS

Išmetamųjų dujų valymo nuotekose esančių teršalų ribinės vertės

Teršiančioji medžiaga	Nefiltruotų mėginių teršalų koncentracijų, išreikštų masės vienetais, emisijos ribinės vertės	
	95 % 30 mg/l	100 % 45 mg/l
1. Bendras suspenduotų kietųjų dalelių, apibūdintų Direktyvoje 91/271/EEB, kiekis		
2. Gyvsidabris ir jo junginiai gyvsidabrio pavidalu (Hg)	0,03 mg/l	
3. Kadmio ir jo junginiai kadmio pavidalu (Cd)	0,05 mg/l	
4. Talis ir jo junginiai talio pavidalu (Tl)	0,05 mg/l	
5. Arsenas ir jo junginiai arseno pavidalu (As)	0,15 mg/l	
6. Švinas ir jo junginiai švino pavidalu (Pb)	0,2 mg/l	
7. Chromas ir jo junginiai chromo pavidalu (Cr)	0,5 mg/l	
8. Varis ir jo junginiai vario pavidalu (Cu)	0,5 mg/l	
9. Nikelis ir jo junginiai nikelio pavidalu (Ni)	0,5 mg/l	
10. Cinkas ir jo junginiai cinko pavidalu (Zn)	1,5 mg/l	
11. Dioksinai ir furanai, apibrėžti kaip atskirų dioksinų ir furanų suma, įvertinta remiantis I priedu	0,3 ng/l	

Iki 2008 m. sausio 1 d. kompetentinga institucija gali leisti veikiančioms atliekų deginimo įmonėms taikyti išlygas suspenduotoms kietosioms dalelėms, jei leidime numatyta, kad 80 % išmatuotų verčių neviršija 30 mg/l ir nė viena iš jų neviršija 45 mg/l.

V PRIEDAS

I ORĄ IŠMETAMŲ TERŠALŲ RIBINĖS VERTĖS

a) Vidutinės dienos vertės

Bendras dulkių kiekis	10 mg/m ³
Dujinės ir garų pavidalo organinės medžiagos bendrosios organinės anglies pavidale	10 mg/m ³
Vandenilio chloridas (HCl)	10 mg/m ³
Vandenilio fluoridas (HF)	1 mg/m ³
Sieros dioksidas (SO ₂)	50 mg/m ³
Azoto monoksidas (NO) ir azoto dioksidas (NO ₂) azoto dioksido pavidalu, taikomos veikiančioms atliekų deginimo įmonėms, kurių nominalus pajėgumas daugiau kaip 6 tonos per valandą, bei ir naujoms deginimo įmonėms	200 mg/m ³ (*)
Azoto monoksidas (NO) ir azoto dioksidas (NO ₂) azoto dioksido pavidalu, taikomos veikiančioms atliekų deginimo įmonėms, kurių nominalus pajėgumas 6 tonos per valandą arba mažiau	400 mg/m ³ (*)

(*) Iki 2007 m. sausio 1 d., nepažeidžiant atitinkamų (Bendrijos) teisės aktų, NO_x ribinė vertė netaikoma įmonėms, deginančioms tik pavojingas atliekas.

Kompetentinga institucija gali leisti taikyti išlygas NO_x veikiančioms atliekų deginimo įmonėms:

- kurių nominalus pajėgumas 6 tonos per valandą, jei leidime numatytos vidutinės dienos vertės neviršija 500 mg/m³ – iki 2008 m. sausio 1 d.,
- kurių nominalus pajėgumas daugiau kaip 6 tonos per valandą, bet ne daugiau kaip 16 tonų, jei leidime numatytos vidutinės dienos vertės neviršija 400 mg/m³ – iki 2010 m. sausio 1 d.,
- kurių nominalus pajėgumas daugiau kaip 16 tonų per valandą, bet mažiau kaip 25 tonos, jei leidime numatytos vidutinės dienos vertės neviršija 400 mg/m³ – iki 2008 m. sausio 1 d.,
- Iki 2008 m. sausio 1 d. kompetentinga institucija gali leisti veikiančioms deginimo įmonėms taikyti išlygas dulkėms, jei leidime numatytos vidutinės dienos vertės neviršija 20 mg/m³.

b) Vidutinės pusės valandos vertės

	(100 %) A	(97 %) B
Bendras dulkių kiekis	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Dujinės ir garų pavidalo organinės medžiagos bendrosios organinės anglies pavidalu	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Vandenilio chloridas (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Vandenilio fluoridas (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Sieros dioksidas (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Azoto monoksidas (NO) ir azoto dioksidas (NO ₂) azoto dioksido pavidalu, taikomos veikiančioms deginimo įmonėms, kurių nominalus pajėgumas daugiau kaip 6 tonos per valandą, ir naujoms deginimo įmonėms	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

(*) Iki 2007 m. sausio 1 d., nepažeidžiant atitinkamų Bendrijos teisės aktų, NO_x ribinė vertė netaikoma įmonėms, deginančioms tik pavojingas atliekas.

Iki 2010 m. sausio 1 d. kompetentinga institucija gali leisti taikyti išlygas NO_x veikiančioms deginimo įmonėms, kurių nominalus pajėgumas nuo 6 iki 16 tonų per valandą, jei vidurinė pusės valandos vertė A skiltyje neviršija 600 mg/m^3 , B skiltyje – 400 mg/m^3 .

c) **Visos vidutinės vertės, nustatytos per mažiausiai 30 minučių ir daugiausiai 8 valandų mėginių ėmimo laikotarpį**

Kadmis ir jo junginiai kadmio pavidalu (Cd)	iš viso $0,05 \text{ mg/m}^3$	iš viso $0,1 \text{ mg/m}^3$ (*)
Talis ir jo junginiai talio pavidalu (Tl)		
Gyvsidabris ir jo junginiai gyvsidabrio pavidalu (Hg)	$0,05 \text{ mg/m}^3$	$0,1 \text{ mg/m}^3$ (*)
Stibis ir jo junginiai stibio pavidalu (Sb)	iš viso $0,5 \text{ mg/m}^3$	iš viso 1 mg/m^3 (*)
Arsenas ir jo junginiai arseno pavidalu (As)		
Švinas ir jo junginiai švino pavidalu (Pb)		
Chromas ir jo junginiai chromo pavidalu (Cr)		
Kobaltas ir jo junginiai kobalto pavidalu (Co)		
Varis ir jo junginiai vario pavidalu (Cu)		
Manganas ir jo junginiai mangano pavidalu (Mn)		
Nikelis ir jo junginiai nikelio pavidalu (Ni)		
Vanadis ir jo junginiai vanadžio pavidalu (V)		

(*) Iki 2007 m. sausio 1 d. vidutinės vertės taikomos tik veikiančioms įmonėms, kurioms leidimas buvo išduotas iki 1996 m. gruodžio 31 d. ir kurios degina tik pavojingas atliekas.

Šios vidutinės vertės taip pat taikomos atitinkamų sunkiųjų metalų bei jų junginių dujoms ir garams.

d) **Vidutinės vertės matuojamos mažiausiai 6 valandų ir daugiausiai 8 valandų mėginių ėmimo laikotarpiais. Išmetamųjų dioksinų ir furanų ribinė vertė atitinka bendrą jų kiekį ir apskaičiuojama taikant I priede nurodytą toksiškumo ekvivalentą.**

Dioksinai ir furanai	$0,1 \text{ ng/m}^3$

e) **Neturi būti viršijamos šios išmetamo anglies monoksido (CO) degimo dujose ribinės vertės (išskyrus įjungimo ir išjungimo momentus):**

- 50 miligramų/m^3 degimo dujų, nustatytų kaip vidutinė dienos vertė,
- $150 \text{ miligramų/m}^3$ degimo dujų iš mažiausiai 95 % visų matavimų – kaip vidutinės 10 minučių vertės arba 100 mg/m^3 degimo dujų, nustatytų kaip pusės valandos vidutinės vertės, išmatuotos per bet kurias 24 valandas.

Kompetentinga institucija gali leisti deginimo įmonėms, naudojančioms verdančio sluoksnio technologiją, taikyti išlygas, jei leidime numatyta anglies monoksido (CO) ribinė vertė yra ne didesnė kaip 100 mg/m^3 , išreikšta vidutine valandos verte.

f) **Valstybės narės gali nustatyti taisykles, reglamentuojančias šiame priede numatytas išlygas.**

VI PRIEDAS

Emisijos koncentracijos apskaičiavimo formulė, kai nustatytas standartinis deguonies koncentracijos procentas

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = apskaičiuota emisijos koncentracija, kai deguonies koncentracijos procentas yra standartinis;

E_M = išmatuota teršalų koncentracija;

O_S = standartinė deguonies koncentracija;

O_M = išmatuota deguonies koncentracija.
